

відновлює газету, яка стала називатися «Колгоспне село». До 1941 року поліграфічна база видання була слабкою. Газету набирали та друкували вручну, на сторінках рідко траплялися ілюстрації.

З початком Великої Вітчизняної війни і до моменту визволення Кролевця від фашистських окупантів газета не друкувалася. А в 1943 році «Колгоспне село» стало виходити двічі на тиждень. У 1958 році газету перейменовано на «Зорю Комунізму», а вже з 1963 – «Маяк Комунізму». З такою назвою вона проіснувала майже 30 років. У січні 1991-го газета змінила назву на «Кролевецький вісник».

У 1999 році редакції був приєднаний друкарський цех і, таким чином, газета стає одним з небагатьох комунальних ЗМІ в області, що має власну друкарню. У 2006 році при редакції створено видавничий відділ «Зартий», який вже видав у світ 6 книг творчих діячів Кролевецького району. У цьому ж році в розпорядження редакції був переданий місцевий центр радіомовлення.

За всю історію існування газети чимало відомих діячів літератури друкували свої твори на сторінках видання: Панас Кочура, поет-партизан Пилип Рудь, Дмитро Білоус, Олександр Пружанський, Ніна Дергач, Олекса Ющенко, Федір Моргун, Павло Глазовий та багато інших.

Сьогодні «Кролевецький вісник» виходить українською мовою тиражем 4000 примірників 2 рази на тиждень. З 1993 року головним редактором газети є Шейна Таїса Петрівна, член Спілки журналістів України.

ГАЗЕТА «ПАНОРАМА»

До історії журналістики Сумщини

Доп. – Дрючкова У., ЖТ-62

Наук. кер. – канд.філол.наук, доц. Ткаченко О.Г.

Газета «Панорама» була заснована у грудні 1998 року як суспільно-політичний тижневик. Ініціатором створення і головним редактором став Євген Положій. Його принципи і

позиція журналіста складають основу постійної рубрики «Подвальчик редактора». Тираж тижневика на перших порах-5 тисяч екземплярів. Газета мала 16 сторінок формату А3.

У 2002 р. газета стала кольорова, збільшилась кількість сторінок, тираж зріс майже до 10 тисяч примірників. А у 2004 р. з'являються додатки: «Панорама-ТВ» (тираж 15 тисяч) та проект «Панорама. Куплю-Продам» (тираж 10 тисяч), які існують й зараз.

У сучасну команду Положія входять дванадцять журналістів, дизайнер, два верстальники, два коректори, фотограф, начальник відділу реклами та працівник з текстами. Саме вони створюють видання, яке стало чи не найпопулярнішим в Сумах і Сумській області. Загальний тираж – 26 тисяч.

Міська служба доставки «Почтальон», заснована при газеті «Панорама» у 1998 році, дозволяє отримувати видання, не виходячи з дому. Рекламне агентство «Уик-Енд» опікується виробленням і розміщенням високоефективної реклами на шпальтах «Панорами».

Щоб бути ближчими до читачів, на сайті видання постійно проводяться соціальні опитування на різні теми. Невід'ємним атрибутом існування видання стали спецпроекти: «Топ 50» і «Золота десятка», довідник «Ремонт и строительство в Сумах от А до Я», суперпроект «Рок за життя без сміття».

Головне кредо газети «Невыносимая легкость бытия» визначає шлях, яким іде редакція «Панорами».

Гостра проблема сучасної «Панорами»— плинність спеціалістів. Пройшовши гарну журналістську школу, багато працівників редакції їдуть до столиці. Та це й зрозуміло: столиця є столиця.

За неповні десять років газета «Панорама» має значні досягнення: на Першому професійному конкурсі преси, який проводився у 2003 році, перемога у номінаціях «Найкраще використання інфографіки» та «Найкраща маркетингова ідея в просуванні газети». Лауреатство в номінаціях «Кращий загальний дизайн газети» та «Найкраща стаття на тему прав

людини». А уже на Третньому професійному конкурсі преси (2005 рік) газета перемогла в номінації «Найкраща публікація на тему прав людини» і удостоєна спеціальної відзнаки у номінації «Найкраща публікація соціальної тематики». Сьогодні «Панорама» є дійсним членом Української асоціації видавців періодичної преси.

Газета має постійні рубрики: «Первая полоса», «Городские новости», «Личность», «Мнение», «Жизнь», «Власть», «Культура», «Юмор», тобто видання не залишає поза увагою жодної проблеми, якої б сфери життя Сумщини вона не торкалася.

ЛЕГЕНДА ПРО «МАТЧ СМЕРТІ» В ПУБЛІЦИСТИЦІ

Доп. – Кравченко А., ЖТ-62

Наук. кер. – ст. викл. П'ятаченко Ю.В.

Улітку 1943 в окупованому німцями Києві було проведено ряд футбольних поєдинків. Та особливої уваги заслуговує матч, що відбувся 9 серпня між українською командою «Старт» та німецькою «Люфтвафе» і який увійшов у історію під назвою «матчу смерті».

Початок формування легенди про «матч смерті» поклав у нарисі військовий кореспондент газети «Красная Звезда» Лев Кассіль. Ця стаття була надрукована в грудні 1943 року після визволення Києва від гітлерівських окупантів. Кияни, переживши дні і ночі гестапівського терору, із захватом розповідали про футбольні поєдинки колишніх гравців «Динамо» Київ з командами вермахту та їх сателітів. Радянський письменник і журналіст Лев Кассіль спогади про ці матчі подав викривлено, у сталінському дусі. У його публікації вперше події літа 1942 року названо «матчем смерті».

У кінці 50-х років російські белетристи П.Сєверов та М.Халімський надрукували публіцистичну повість «Последний поединок», де докладно виклали передісторію поєдинку та сам матч київських футболістів з німецькою командою. Цей твір містив багато вигаданого. Саме тому в передмові до повісті